

лечението си. Имената на четиритѣхъ най-голѣми спжтници на Юпитеръ сж: Ио, Европа, Ганимедъ и Калисто. Тѣзи четири спжтника се виждатъ много лесно съ астрономическа тржба, която има увеличєние само 40 пжти. Тѣ пълзятъ по него като буболечки и по тѣхъ Роѣмеръ е изчислилъ скоростъта на свѣтлината.

Голѣмината и блѣсъка на Юпитеръ сж били причина да бжде провъзгласенъ той отъ древнитѣ Елини за властелинъ на Олимпъ.

Едно по-добро проникване въ небето, което съвременната оптика обещава скоро ди ни предложи въ лицето на грамадния телескопъ на Маунтъ Уилсонъ — Калифорния, ще ни открие нови и извънредно интересни гледки изъ вселената. Чрезъ него ние ще можемъ да наблюдаваме начина по който се образува кората на Юпитеръ, а това ще освѣтли още една страница отъ чудноватия миръ, срѣдъ който живѣемъ и който толкова малко познаваме.

Отъ Юпитеръ земята би се виждала като една малка звездичка отъ шеста величина. Наблюдателитѣ, обаче, отъ планетитѣ, разположени извънъ Юпитеръ, съвсемъ не биха ни виждали съ невѣоржжено око. Тѣ навѣрно ще трѣбва да строятъ грамадни телескопи за да ни откриятъ.

Сатурнъ

Сатурнъ е най-интересната планета отъ цѣлата слънчева система. До преди откриването на Уранъ се е мислило, че Сатурнъ е най-крайната планета отъ слънчевото семейство.

Особеностъта на тази планета се състои въ това, че тя е единствената, заобиколена съ свѣтълъ пръстенъ, или по право съ една система отъ